

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXIII. Percussitque eum in forte, & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faceim suam super terram. 1. Reg. c. 17. v. 49.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ. CONCEPTUS XXXIII.

§. I. Scriptura.

225. Infernalis GOLIATHÆ SVPERBIA De IJCIENS.

1. Reg. c. 17. v. 49. *Percussitque eum in fronte, & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem suam super terram.*

Progessus de castris Philisthinorum superbissimus Goliath, stansque adversus Phalangas Israel, terrificâ voce ait: *Eligite ex vobis virum, & ascendat ad singulare certamen, si qui verit pugnare mecum.* Quâ provocatione iteratis vicibus repetitâ, proposita fuit magna merces illi, qui congregari auderet: *Virum, qui percusserit eum, dabit Rex divitijs magnis, & filiam suam dabit ei.* Et ecce! obtulit se imbellis cæteroquin David, malè tectus pastorculus, ac licentiâ à Saule Rege acceptâ, per ea verba: *Vade, & Dominus tecum sit: elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, & misit eos in peram pastoralem, quam habebat secum, & fundam manu tulit, & processit adversus Philisthæum,* sic illum placidè allocutus: *Tu venis ad me cum gladio, & hastâ, & clypeo, Ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum.* Progrediuntur ergo in mutuum occursum Goliath armatus, & David inermis, ille exercitatus in prælijs, versatus in duellis, dexter in conflictibus, inter arma enutritus; hic rudis, imperitus, ignarus: illi arma erant ejusmodi, quæ vel solùm eminens vira terrorem Heroi cuicumque incuterent, Davidi præter fundam pastoritiam, & pauculos lapides, nihil. Goliath staturâ grandis, turris carnea, pusillus econtrâ David. Verbo, nulla hujus erat ad illum comparatio, ut mirum adeò videri nemini potuisset, si David à Goliatho læsus fuisset. Verùm lon-

gè aliter res accidit; *misit enim David manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & fundâ jecit, percussitque eum in fronte, & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem suam super terram.* Sic uno in Goliathi frontem lapide impresso, tantam molem puer unus imbellis dejecit, confecitque, ut factum hoc ju-remeritò consecutæ fuerint ab universo populo effusæ in DEUM laudes, præconia in Davidem, debellatio in hostem, admiratio in lapidem.

Davidem vidimus, MARIAM inspiciamus. *Elegit eam DEUS, & prælegit eam,* ut ascenderet cum infernali Goliath, superbissimo tenebrarum Principe, ad singulare certamen; nec defuit merces Victrici Heroinæ proposita, incomparabiles nimirum divitiæ, juxta illud: *Multæ filie congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.* Ipso quoque Unigenito DEI Filio MARIE postmodum in filium dato. *Vade ergo invicta Virago! & Dominus tecum sit, & sanè elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente,* imò de Mari proprii Nominis desumptas quinque litteras M. A. R. I. A. seu potius alios quinque lapides limpidissimos, è dulcissimo illo futuri sui Filij Nomine mutuatos J. E. S. U. S. ut dicere omnino cum Davide posset: *Ego locò gladij, hastæ, aut clypei, venio ad te, in Nomine Domini exercituum.* Sicut ergo quinque lapidibus Davidicis, teste Philone, erant inscripta quinque Nomina: *Abraham, Isaac, Jacob, Moyses, Josue,* quo ultimo Nomine, anagrammaticè: *O JESU!* mysticè: *Salvator,* interpretetato, lapidique quinto inscripto, venientem in occursum Philisthæum in fronte percussit, adque terram gloriose prostravit, sic MARIA, Genalogiæ Abrahamicæ complementum, *de quâ natus est JESUS,* hoc ulti-

v. 49.

Prov. c. 31. v. 29.

de Antiq. Bibl.

Marc. c. 1.

mo, v. 16.

mo, sed adversus quemcunque hostem validissimo, ac efficacissimo Nomine mediante, diabolus in ipsâ Conceptionis suæ immaculatæ primâ fronte percussit, caputque impium, de tot victorijis, à reliquo humano genere in Paradisi arenâ obtentis insolenter superbum præcidit. Hic silentio involvere non possum devotissimas laudes, quas ob suam David Victoriam Domino decantavit; ait enim: *Benedictus DEUS meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum, misericordia mea & refugium meum, susceptor meus & liberator meus: qui redemisti servum tuum de gladio maligno, &c.* Porro dubium non est, locutum hinc fuisse Davidem de gladio Goliath, maligno utique, quem adeo maligna sustinuit dextera, maligno, qui innocentis pastorculi sanguinem sitiebat. Verum non exiguum hinc oritur dubium, nempe, cum David nunquam fuerit læsus ab illo gladio, cum à Goliatho vulneratus non fuerit, multo minus lethale vulnus illi inflictum; cur gratias agit, quod redemptus à Domino fuerit: *Redemisti servum tuum de gladio maligno?* Verum David agnovit, longè majus sibi beneficium præstitum fuisse, quod planè à periculo mortis fuerit præservatus, nullumque à maligno Goliathi gladio vulnus acceperit, quàm si accepto vulnere refanatus, & periculo mortis fuisset ereptus; & hanc gratiam vocat *redemptionem: Redemisti servum tuum, &c.* super quæ verba Cassiodorus: *Non quòd vulneraverit illum prius gladio suo Goliath, sed quia præservavit eum Dominus de tali gladio, ait: Redemisti servum tuum.* En præclaram historiam! ex qua cognoscere licet, qua ratione etiam Virgo Beatissima ab omni peccato, etiam originali, fuerit redempta. Malignus certè gladius est peccatum originale, hoc gladio infernalis Goliath aggreditur, & ferit omnes, qui de Adamo descendunt, sola MARIA, per eximiam prærogativam, ita fuit, Davidis instar, ante omne vulnus redempta, ut à peccato originali, prorsus & semper, etiam primo Conceptionis momento, fu-

erit illæsa. Tantæ Virginis glorioso exemplo animati, descendamus & nos, ceu novelli Davides, in palestram contra Goliath, peccatum scilicet, & infernalem hostem: immittamus frequenter in fundam orationum nostrarum dulcissimum Nomen *JESU*, mysticum lapidem; sic enim verò, ductu fortunato, peccatum omne feliciter prosternemus, & mercedem Victoriam in Cœlis obtinebimus magnam nimis.

§. 2. *Authoritas.*

S. Dion IJIVs Areopagita Cer- 226
nens ILLibataM.

1. *Perspexi, atque proprijs oculis intuitus sum Deiformem, atque supra omnes Cœlicos spiritus Sanctissimam Matrem Christi JESU, Domini nostri.* Epist. ad Paulum præceptorem suum.
2. *Ductus fui ad Deiformem præsentiam altissimæ Virginis, & tantus me, tamq; immensus Divinus splendor circumfulsit, ut nec corpus infelix, nec spiritus posset totius, ac tam æternæ felicitatis insignia sustinere.* Ibid.
3. *Testor, qui aderat in Virgine DEUM, si tua Divina præcepta non me docuissent, hanc ego verum DEUM esse credidissem.* Ibid.

Quomodo autem hic Author MARIAM dicere *Deiformem* potuisset, si *deiformem* aliquando maculam contraxisset, cum nullum in DEO peccatum, aut tenebræ esset possint?

§. 3. *Ratio.*

FILIVs genITRICeM sIne Labe 227.
Integrè possIDet.

Juxta L. Possidet: Plures eandem rem in solidum possidere non possunt: Contra naturam quippe est, ut cum aliquid ego teneam, tu quoque id tenere videaris. Ergo Beatissima Virgo MARIA, in primo instanti suæ Conceptionis, peccatum originale contrahere non potuit. Consequenter. Beata Virgo MARIA Prov. c. 8. de seipsâ testatur: *Dominus possedit me, in initio viarum suarum.* Sed quicumque

con-

trahit peccatum originale, vel actu-
ale, dicitur esse servus diaboli, vel ab
eo possideri: Ergo Beata V. MARIA,
in primo instanti suæ Conceptionis,
peccatum originale contrahere non
potuit; cum tunc plures, nempe DEUS,
& diabolus MARIAM possiderent, quod
implicat.

§. 4. *Historia.*

228. EpIsCopI CarthagInensIs, hostIs
DeIparæ, sVbItanea
Mors.

EPiscopum quendam Carthagi-
nensem, apud Indos occidentales,
cui Petro de la Vega Nomen, in me-
dium producimus: hic, cum infen-
sissimum se hostem sententiæ illius,
quæ MARIAM, in suâ Conceptione,
immaculatam asserit, in pluribus oc-
casionibus, demonstrâset, tandem
inaudijt, Religiosam quandam Pro-
cessionem à devotis quibusdam Chri-
stianis, MARLÆ cultoribus, in hono-
rem dictæ Conceptionis immaculatæ
instituendam; Hinc indignè ferens
tantum, qui Virgini exhibendus esset,
honorem, complures constituit ne-
bulones, qui devotè incedentes in-
vaderent, ac insolentè lapidatione di-
spergerent. His ergò jussu improbè
exequentibus, Cœlum non diù tulit
injuriam, Reginæ in devotis suis illa-
tam; ipse enim Episcopus, sceleris au-
ctor, mox Divinam sensit ultionem;
nam, cum nocte, proximè factum
subsequentî, valens, ac vegetus dor-
mitum concessisset, dormijt, nec re-
surrexit; morte namque subitanæ,
eâdem nocte, extinctus, pœnas de-
dit, utinam non etiam æternas! Sic
hostes suos, ulciscente Filio, immacu-
lata Genitrix prosternit. Hoc porro
Miraculum, in Congregatione Sacri
Officij, recensitum fuit, à Purpurato
Patre Bellarmino, tertio loco, coram
ipso Summo Pontifice, Paulo V. Anno
Millesimo Sexcentesimo, Deci-
mo Septimo.

* *

§. 5. *Symbolum.*

SerpenteM ConfVnDIt 229.
psIttaCVs.

Quid nidum affectat Serpens, quem Psittacus alæ
Imposuit frondi? Fallitur: ipse ruet.
Quid Serpens Matrem affectat, quam Gratia Proles
Prima Cruci imposuit? Fallitur: ipse ruit.
Decipies, & prevalebis. 3. Reg. c. 22. v. 28.

§. 6. *Antiquitas.*

NIJMphæa herCVLea, 230.
è paLVDe.

Nymphæam, florem perpulchrum,
candidis conspicuæ magnitudi-
nis folijs præditum, Lilio cateroquin
non multum dissimilem, è paludibus
plerumque progigni, experientia te-
statur. Florem hunc, Heraclion,
sive Herculeum, ideò jam pridem no-
minavit Antiquitas, eò quòd illius ra-
dicem, Herculis clavam distinctè re-
præsentantem observaverit. Unde
etiam suam fabula ducit originem,
Nympham scilicet, ejus amore cap-
tam, postmodum in hunc ipsum flo-
rem, admirabili metamorphosî, trans-
mutatam fuisse.

Verum faceffat fabula, ubi MARIA
cum veritate laudanda est! Hanc ni-
mi-

mirum, cum ex Adamo conceptam legimus, Nymphæam quidem, ex lutosâ palude confurgentem negare non possumus; Quemadmodum enim hæc ex fordibus, sic illa ex peccatoribus nata est, candore tamen, ut semper intacto, ita primum decorem undequaque fervante. Quod si clavam in radice quærimus; Ecce! in radice MARIE, hoc est, in purissimo Eius Conceptu, clavam plusquam Herculeam, Gratiam Divinam, quâ nimirum Hydram, & peccatum gloriosissimè elisit: ut hanc ipsam ob causam, immaculatam Verbi Genitricem, Numinis Flo-

rem non immeritò appellemus, ad eum prorsus modum, quo Nymphæa Flos Herculis dictus; quia MARIE amore captus ipse unigenitus DEI Filius, postmodum in hunc florem, florentem scilicet Virginis uterum, se demittere non dubitavit.

§. 7. *Anagramma.*

Virgo ConCepta, anIma
prVDens.

231.

Virgo, et anima prudens, et immaculata!
Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXXIV.

§. I. *Scriptura.*

232. Magna societas! pVLChrè
ConCepta, pVLChro
sociata.

i. Reg. c. 18. v. 1. *Anima Jonathæ conglutinata est anime David.*

Summam Davidem inter, & Jonatham dilectionem paucis expressurus Sacer Historicus, *Anima*, inquit, *Jonathæ conglutinata est anime David.* Quam amicissimam formosissimorum Juvenum societatem paulò ampliùs explicaturus, post pauca, hæc recenset: *Inierunt autem David, & Jonathas fœdus, diligebat enim eum, quasi animam suam. Nam exspoliavit se Jonathas tunicâ, qua erat indutus, & dedit eam David, &c.* Ut verè hic adimpletum

v. 3. & 4 videatur sub voculis istis: *David et Jonathas*, Mysteriosè reclusum Anagramma: *Hodie data unitas.*

Sed quid hæc, Jonatham inter, & Davidem societas, conglutinatio, dilectio, unitas, respectu magnæ socie-

tatis, pulchrè Conceptæ, pulchro sociatæ? respectu, inquam, conglutinationis, summæque dilectionis Filium inter, & Matrem, *JESUM, & MARIAM?* de qua Sacris in Canticis dicitur: *Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est.* Et ipsa de se testatur: *Dilectus meus mihi, & ego illi.* Felix profectò futuræ DEI Genitricis, cum Filio nascituro conglutinatio! inierunt certè fœdus summæ dilectionis. Sed quale? Audiatur Guarricus Abbas, DEUM sic discurrentem in medium producens: *Nullus mihi plus ministravit in humilitate meâ, nulli abundantius ministrare volo in gloriâ meâ, communicasti mihi, quod homo sum, communicabo tibi, quod DEUS sum, &c.* Sicque propemodum exspoliavit se Divinus Jonathas tunicâ, quâ erat indutus, exinaniendo semetipsum, formamque servi ex MARIA accipiendo. *O qualis Societas!* exclamat Hugo Victorinus, *Totus pulcher totam pulchram sibi sociat. Ego totus pulcher, & tu tota pulchra. Ego per naturam, & tu per gratiam. Ego totus pulcher, quia totum quod pulchrum est, in me est.*

tu